

Eiko, Ronald og Jennifer hava verið ein túr í fjørðinum

Mynd: Kalmar

Ronald og Jennifer úr Zimbabwe komu til Føroya at vitja

Javntsett við ólóg- ligar immigrantar

Tað er ikki bara sum at siga tað hjá fólki úr Afrika at sleppa til Europa at ferðast. Tað mundi ikki borið til hjá Ronald og Jennifer úr Zimbabwe at sleppa til Føroya. »Bara tí vit eru úr Afrika, varð hildið, at vit ætlaðu at immigrera ólógliga. Tað kendist ógvuliga manninkandi«, siga tey

Systir Eiko Apol í Havn býr í London. Sonur hennara, Louis, er giftur við eini konu úr Zimbabwe. Og hendan konan hevur eina vinkonu, Jennifer.

Tá Louis og konan í 1988 fóru at vitja Jennifer og mann hennara í Zimbabwe, vóru Eiko og konan Ruth boðin við.

Teimum dæmdi væl í Zimbabwe, og síðani hava tey havt samband við Jennifer og mann hennara, Ronald.

Tey hava skrivað brøv og tosað saman í telefon – og í ár komu afrikanararnir so at vitja.

Hugtakandi náttúra

Tey fóru avstað aftur leygardagin, men vit hittu tey, áðrenn tey fóru.

Og teimum dæmdi væl í Føroyum.

– Fyri okkum er veðurlagið í Føroyum sjálvsagt ógvuliga kalt, men náttúran hevur verið so hugtakandi, luftin so klár og rein, at kuldin ikki hevur nervað.

Tey vitjaðu nógvastadni í Føroyum, og høvdu sum heild eina frálík viku.

Ringt at sleppa inn

Eitt er kortini, sum tey eru ógvuliga vónbrotin av: Tá maðurin søkti um visa fyri

at sleppa inn í Danmark, fekk hann at vita, at hann mátti bíða í átta vikur áðrenn nakað kundi gerast.

Hetta bar sjálvsagt ikki til, so hann fór fyrst til London, har Jennifer hevur arbeitt sum sjúkrasystir í nøkur ár.

Har royndi hann so aftur at søkja um visa – men svarið var tað sama: Ert tú úr Zimbabwe – ella aðra staðni í Afrika – mást tú bíða í tveir mánaðir eftir einum visa.

Sett javnt við immigrantar

Tey royndu at tosa við donsku ambassaduna í London. Og eftir nógvar og langar samrøður, og eftir at telex vórðu send til Danmarkar við upplýsingum tey bæði, eydnaðist til endans at fáa tað visa, Ronald hevði brúk fyri.

Tann langa biðitiðin hevur samband við, at nóg fólki úr Afrika roynir at koma sær inn í Europa, og verða so verandi her sum ólógligar immigrantar.

Fyri at fáa visa máttu Ronald og Jennifer tí leggja fram øll hugsandi prógv um, at tey ætlaðu sær heimaftur tá tey høvdu verið í ferðast í Føroyum.

– Vit skilja sjálvsagt

trupulleikan vit immigrantunum, men tað kendist ógvuliga manninkandi fyri okkum, at vit, bara tí vit eru úr Afrika, uttan nakað

vórðu sett sum møguligir lógbrotarar.

Stórir blíðskapur

Men tá tey til endans vóru

★ tíðarrit
★ reklamur
★ vøruroyndir
til øll húski
í Suðurstreymil!
Boðtænastan
Tlf. 19782

VIT UMWÆLA

* Sjónvørp
* Videomaskinur
* Radiotól
og aðrar elektroniskar lutir

SKJÓTT – VÆL & BÍLIGA

OPÍÐ ER: Mánad.-fríggjadag Leygardag:
9-17 10-12

MELTIC FR 513 Syðrugøta
Tlf. 42001

sloppin innum, merktu tey einki til nakran illvilja.

Vit hava verið sera væl móttikin, og hava møtt stórum blíðskapi allastaðni, siga tey.

Men tey eru kortini sera bilsin av teimum fordómum, fólki hava um afrikanarar og Afrika.

– Vit hava skilt, at tann mynd, sjónvarpið gevur fólki av Afrika, at kalla bert snýr seg um kríggj, hungur og korrupsjón. Og tað er stórt spell, tí Afrika er so ómetaliga nóg annað eisini.

– Tað besta móti tilíkum fordómum er, at fólki ferðast og jálvi uppliva víðurskiftini í øðrum londum.

Eisini av hesi orsök halda tey tað vera stórt spell, at tað er blivið so trupult fyri vanligar, ferðandi afrikanarar at sleppa inn í nógvar av londunum í Europa.

– Tá tú ferðast skilir tú, at tey fremmandu bara eru vinir, tú ikki hevur lært at kenna enn.

S-S-

Jennifer Bennett og Ruth Apol

Mynd: Kalmar

